

Ismét összeült a genfi leszerelési értekezlet

Kedden délután magyar idő szerint 15 óra 40 perckor hathetes szünet után ismét összeült a tizenhét-hatalmi genfi leszerelési értekezlet.

A keddi ülés elnöke Coria do Lago Brazília küldötte. Felszólalásra jelentkezett Zorin, a Szovjetunió, Foster, az Egyesült Államok és

P. Thomas, Nagy-Britannia képviselője, valamint az egyiptomi, a kanadai és a svéd küldött.

Az ülés összehívása előtt Foster amerikai és Zorin szovjet küldött megbeszélést folytatott egymással. A tanácskozás tartalmáról nem adtak ki közleményt. (MTI)

Tito elnök hazautazott Leningrádból

Josip Broz Tito, Jugoszlávia elnöke Nyikita Hruscsov meghívására tett nem hivatalos baráti látogatás után kedden Leningrádból hazautazott.

A leningrádi repülőtér — csakúgy, mint hétfőn Tito érkezésekor — ünnepi díszbe öltözött. A város dolgozói, a pártszervezetek és a társadalmi szervezetek képviselői búcsúztatták a vendéget. Nyikita Hruscsov kíséerte Tito elnököt és feleségét a repülőtérre.

Josip Broz Tito Leningrádból hazatérőben repülőgépen átrepült hazánk területére felett. Ebből az alkalomból táviratban üdvözölte Dobi Istvánt, az Elnöki Tanács elnökét és Kádár Jánost, a Magyar Szocialista

Munkáspárt Központi Bizottságának első titkárát.

Tito elnök megérkezése után a belgrádi repülőtérre a következőket jelentette ki:

Rendkívül jó benyomással tértünk haza Finnországból. Finnországi tartózkodásunk alatt meghívást kaptunk Nyikita Hruscsovtól Leningrád meglátogatására és mi örömmel elfogadtuk ezt a meghívást — mondotta.

Ez a nem hivatalos látogatásunk rendkívül hasznos volt. Az alatt a négy óra alatt, amit együtt töltöttünk, eszmecsere folytattunk kapcsolatainkról. Rendkívül elégedettek vagyunk, hogy nézetünk azonosak mind a kétoldali kapcsolatok kérdése, mind pedig a nemzetközi problémák tekintetében.

Erhard elindult amerikai útjára

Erhard kancellár kedden délelőtt Schröder külügyminiszter és több államtitkár kíséretében repülőgépen Amerikába indult. A kancellár először Kanadába látogat, majd New Yorkban találkozik U Thant ENSZ-főtitkárrel, előadást tart a bostoni Harvard-egyetemen, végül pedig Washingtonban, tanácskozni fog Johnson elnökkel.

Erhard kancellár elutazása előtt a repülőtérre jelentette: amerikai utazása nagyon jelentős, de nem vár tőle »látványos eredményeket«.

Gromiko levele Laoszról

Gromiko szovjet külügyminiszter június 6-án válaszolt Csen Ji május 26-i levelére, amelyben a kínai külügyminiszter indítványozta, hogy hívják össze 14 állam külügyminisztereinek értekezletét júniusban Phnom Penhbe, Kambodzsa fővárosába a laoszi kérdés megvitatása végett.

Gromiko válaszában kijelenti: a szovjet kormány a maga részéről hajlandó minden elkövetni, hogy mielőbb összehívják a laoszi kérdés

Megalakult az új indiai kormány

Sasztri letette az esküt

Lal Bahadur Sasztri hétfőn este benyújtotta az új kormánylistát Radhakrisnan elnöknek. Sasztri csak kevés módosítást hajtott végre Nehru kormányán. Helyén maradt a kabinet összes eddigi minisztere és államtitkára.

A miniszterek legnagyobb része megtartotta azt a tárcát, amelyet eddig ellátott, így például Nanda marad belügyminiszter, Krisna Macsari pénzügyminiszter, Csan hadügyminiszter. Egyes találkapások szerint arra számítottak, hogy Indira Ghandi külügyminiszter lesz,

de mivel Sasztri Nehruhoz lai — Indira Ghandi és hasonlóan magának tartotta Laksmi Menon kivételével fenn a külügyek intézését, — letették az esküt Radhakrisnan elnöknek. Indira Ghandi és Laksmi Menon későbbi időpontban teszik esküt.

Kádár János üdvözlő távirata az Indiai Köztársaság új miniszterelnökéhez

Öccsellenciája LAL BAHADUR SASZTRI úrnak, az Indiai Köztársaság miniszterelnökének, Új-Delhi

A Magyar Népköztársaság kormánya, a magyar nép és a magam nevében szívóbb jövő jókívánságaimat küldöm Excellenciádnak az Indiai Köztársaság miniszterelnökévé történt kinevezése alkalmából.

Öszintén kívánom, hogy az Ön magas megbízatása az Indiai Köztársaság további felvirágztatásának, a nemzetközi haladás, a népek közötti béke és barátság erősítésének, egyúttal országaink és népeink kölcsönösen előnyös, gyümölcsöző baráti kapcsolatai további fejlődésének javára váljék.

Felelősségteljes, megtisztelő tevékenységéhez kívánok Excellenciádnak jó egészséget és sok sikert.

KÁDÁR JÁNOS,
a Magyar Forradalmi
Munkás-Paraszti Kormány
elnöke

N. Sz. Hruscsov távirata Sasztrihoz

N. Sz. Hruscsov szovjet miniszterelnök táviratát in-

tezt L. B. Sasztrihoz abból az alkalomból, hogy az újonnan megválasztott indiai miniszterelnök elfoglalta hivatalát. A szovjet kormány fő sikereket kívánt Sasztri-nak az indiai nép, s a világ-béke érdekében folytatott tevékenységéhez.

Hruscsov kifejezte azt a meggyőződését, hogy a Szovjetunió és India közötti baráti, kölcsönös bizalomra épülő kapcsolatok továbbra is sikeresen fejlődnek.

Megállapítva, hogy Sasztri az elhunyt Nehru legközelebbi harcostársai közé tartozik, Hruscsov ezt írja: »Hatalmas és megtisztelő feladat közreműködni a béke és a haladás ama eszméinek megvalósításában, amelyek szolgálatának Dzsavaharlal Nehru, a kiváló államférfi egész életét szentelte«. (MTI)

Konferencia jogalap nélkül

A londoni Lancaster House-ban kedden megnyílt a Dél-arábiai Államszövetség alkotmányának kérdésével foglalkozó értekezlet.

Londoni vélemények szerint az angol gyarmatosítók azért hívták össze ezt az értekezletet, hogy »modernizálják« az államszövetség alkotmányát és így próbálják gátat vetni a mesterseges létrehozott államalakulatban kibontakozott nemzeti felszabadító mozgalomnak.

Duncan Sandys brit nemzetközösségi és gyarmatügyi miniszter megnyitó szavai után az értekezlet elnapolta ülését és szerdán kezdi meg a tárgyalásokat az érdemi tanácskozással.

Abdullah al-Asznag, az Adeni Népi Szocialista Párt elnöke és az Adeni szakszer-

vezeti szövetség titkára az angol gyarmatügyi miniszteriumhoz intézett emlékiratában rámutat, hogy a Dél-arábiai Államszövetség kedden megnyílt értekezlete minden jogalap nélkül.

Az angol kormány a konferenciára a feudális uralkodókat, emíreket, sejkéket és a kinevezett minisztereket hívta meg, akik semmiképpen sem képviselik a népet.

Az Adeni Népi Szocialista Párt — hangoztatja az emlékirat — sürgeti az ENSZ decemberi határozatának azonnali végrehajtását, tehát az önrendelkezési jog érvényesítését, a nép felszabadítását a gyarmati uralom alól, s az angol katonai támaszpontok mielőbbi felszámolását.

Ogyessza ideológiai életének új vonásai

Szorosan összekapcsolni az ideológiai munkát az élettel, szélesíteni a munka formáit és eszközeit, azzal a szándékkal, hogy minden ember öntudatát hason, legyen az a természetben, vagy otthon — ez az ogyesszai pártszervezetek munkájának fő irányelve a dolgozó kommunista nevelésben.

A politikai és társadalmi élet minden területén kicserélni a tapasztalatokat, felhasználni azokat a kommunizmus, a szocializmus építésében — ez a két testvér város, Ogyessza és Szeged barátságának határköve.

Ebben a cikkben a baráti szovjet városban, Ogyesszában folyó ideológiai munka néhány tapasztalatát adjuk közre.

I. A »Nagy kémiaért«

A szovjet emberek tudatában él, hogy minden fontos, nagy ügy közös erőfeszítéssel valósul meg. Jelenleg nagy »támadás« indult a »Nagy« kémia frontján. Pártunk decemberi plénumán megállapítást nyert, hogy akkor lehet jól használni a kémia gazdag lehetőségeit, ha a dolgozók széles tömegei ismerni fogják az anyagok kémiai útton előállított tulajdonságait, azok minőségét és alkalmazni tudják majd a gyakorlatban.

Ebből kiindulva az ogyesszai pártszervezetek elhatározták, hogy segítsék a munkásoknak, mérnököknek, technikusoknak a gyárakban, üzemekben, hivatalokban, intézményekben elsajátítani a kémiai ismere-

tek legszükségesebb minimumát. Ezzel a céllal létrejött körülből 400 szakkör, melyeket kémia-tanárok vezetnek. Ezek 2-3-szor jönnek össze havonta. Egyes üzemekben népszerű előadássorozatot indítottunk a kémia a népet szolgálja címmel. Három-négy hónap alatt előadást tartanak a dolgozóknak a kémia szerepéről az iparban, mezőgazdaságban, a mindennapi életben stb.

Klubokban, kulturálatokban népszerű filmsorozatot vetítenek: A kémia a mi barátunk. A könyvtárakban olvasó-konferenciát tartanak a kémiai könyvekről. A szabadegyetemen külön kémiai fakultást nyitottak. A mi egyetemünk kémikusai felhívással éltek a város összes kémikusaihoz, hogy kapcsolódjanak be ebbe a fontos munkába.

Jelenleg az egyetem, a technikum, az iskola minden kémia tanára, professzora, tanítója vagy a munkások kémia-szakkörét vezeti, vagy propagandista-előadó a lakosság körében.

Az ogyesszai pártszervezetek feladatát állították maguk elé: elérni, 2-3 év alatt, hogy Ogyessza lakossága megismerkedjék a kémiai tudományok alapjaival. Ez egyik válaszuk a Szovjetunió Kommunista Pártja KB plénumának decemberi határozatára.

II. Munkások folyószámlája

Nemrégiben japán szakszervezeti küldöttség járt Ogyesszában, s meglátogató ogyesszai munkásokat. A küldöttséget érdekelte, hogyan élnek, dol-

goznak a munkások. »Van-e Önnek folyószámlája a bankban?« — érdeklődött kitarotán a küldöttség egyik tagja a szerszámgépgyár egyik munkásától. Egy másik munkásnak feltette a kérdést: »Mennyi van a folyószámláján?« A kérdezett munkás összenézett elvtársaival, s azt felelte: »Hát van már néhány millió rubel«.

A japán nem sejtve ilyen választ, zarvarba jött. Meg kellett a vendégnek magyarázni, hogy valóban van minden ogyesszai munkásnak folyószámlája. De milyen folyószámlák ezek? »A kommunizmus ügye«-folyószámláknak nevezik őket.

Eppen egy évvel ezelőtt javasolták az ogyesszai gyárak, üzemek elenjáró munkásait, hogy indítsanak versenyt a hétéves terv határidő előtti teljesítésére, s amit a munkás a tervfelüli teljesítményéért kap, beteszi a »kommunizmus ügye« folyószámlájára. Ez a javaslat forró visszhangra talált minden gyárban, üzemben, építkezésen, kikötőben, a hajókon, a halászhajók körében, a vasútnál.

Még nincs kész a zárómérleg, de már ismeretes, hogy az ogyesszai munkások az elmúlt évben 37,2 millió rubel értékkel többet termeltek. A »kommunizmus ügye« folyószámla ma már a város dolgozóinak életéhez szorosan hozzátartozik, tradícióvá vált. Ez a folyószámla szilárd pont a munkavészenyek megszervezésében. Lehetővé teszi, hogy pontosan, világosan kimutassák minden munkás tervén felüli teljesítményét, biztosítsák az eredmények összehasonlíthatóságát.

Most, az SZKP KB plénuma után, a város elenjáró dolgozói — Nyikolaj Szviridov, Borisz Máluj, Nyikolaj Kopiczka, Iván Vuhrisztjuk — javasolták, hogy 1964-ben a »kommunizmus ügye« folyószámlát »a nagy kémia alapjaira« elnevezés alatt vezessék. Hadd legyen ismeretes, mit tesz egy-egy munkás a

ORADOUR

Az a hivatalos levél 1944. június 15-én kelt, amelynek sárgult lapjai évekkel ezelőtt Párizsban kerültek a kezembe. A fejléce ez állt: a Limoges-i kerület prefektusa. A címzett: a Vichy-i kormány miniszterelnöke. A tárgyként ezt tüntették fel: jelentés az Oradour-sur-Glane-i eseményekről.

A majdnem négy sűrűn gépelt oldal minden mondata vádolt. Pedig a németekkel kollaboráló francia kormány tisztviselője írta. De a hitlerista hordák szörnyű tette láttán lelkiismerete minden bizonnyal megmozdult.

Amikor betekintheztem a történelmi értékű okmányba, lemosoltam szövegét. Abból valók a szó szerinti fordításban itt következők részletek: »Június 13-án, kedden, kaptam engedélyt az utazásra és Rasteuil ömeltóságára, Limoges püspöke, kíséretében a helyszínrre mentem, ahol is számot vettem a jelentett tények valóságával.

A részben romokban álló templomban még ott voltak az elszenesedett emberi maradványok, amelyek gyermekhullákból származtak, (mint például egy gyermek-láb papucsban), a csontok összekeveredtek a fahamuval. A föld tele volt lövedékek hüvelyekkel. STKAM gyártási jel volt rajtuk és a templom falain számos gölyönyomot láttam embermaggasságban.

A templom mögött a föld frissen ásott, a német csapatok ide temették el az asszonyok és gyermekek maradványait. Odébb félig elégett gyermekruha darabokat halmoztak fel.

Azon a helyen, ahol a falu csúrréi állottak, egymásra rakott, teljesen elszenesedett emberi testek a legszörnyűbb tömegsír látványát szolgáltatták.

A dráma körülményeit a szomszédos tanyák lakóinak, vagy az egész terület ritka szemlénük — legfeljebb tízen vannak — tanúsága szerint így lehet rekonstruálni:

Június 10-én kora délután egy SS-egység behatolt Oradour-ba. Valószínűleg a »Das Reich« hadosztályhoz tartozott. Körülvették a falut és kiadták a parancsot, hogy a lakosság gyűljön össze a főtéren. Közölték, hogy egy feljelentés szerint a faluban robbanóanyag van elrejtve, ezért házkutatásokat fognak tartani, a lakosokat pedig fegyverrel tartják. Felszólították a férfiakat, álljanak csoportokba. Egy-egy csúrrébe zárták

őket. Az asszonyokat és a gyermekeket a templomba vitték és rájuk zárták az ajtókat. Ezután felgyújtották a falu házait. Hogy a templom belsejében mi történt, arról csak egyetlen asszony tanvallomása szól, egyedül ő tudott megmenekülni.

A katonák a templom aldoztató rácsára egy ládát helyeztek. Ebből lángoló kanócok pattantak ki, füstjük egy pillanat alatt fojtotta tette a levegőt. Aztán belétek a templom ablakain, később újra behatoltak, hogy géppisztolyaik tüzevel vezessenek a még életben maradtakkal, ugyanekkor a templom padlójára gyűlékony folyadékot öntöttek. A tanult szolgáló asszonynak sikerült felkúsznia a templom ablakáig és kímásni rajta. Egy katona rálőtt, súlyosan meg is sebesítette.

Este és másnap reggel a szomszédos tanyák lakói, akik megpróbáltak bejutni a faluba, vagy a géppisztolyok tüzeinek estek áldozatul, vagy kénytelenek voltak meghátrálni a falu minden kijáratát őrző németek elől. Vasárnap délután egyeseknek még sikerült behatolni a romok közé. Állítják, hogy a templom telistele volt összeaszalódott és elszenesedett asszony- és gyermekhullákkal. Egy szemtanú a templom bejáratánál egy álló holttestet látott, egy anya volt, karján gyermekével. A gyónatószerk mellett két, egymást átölelő gyermek hullaja.

A következő éjszaka a németek visszajöttek és eltüntették ezeket a nyomokat, sebtében eltették a hullákat a fentebb említett körülmények között.

Hétfőn személyesen felkerestem Gleiniger tábornokot, hogy tiltakozzam az ilyen megtorlási módszerek ellen, amelyek ellentétben állanak a hadijoggal s amelyek szörnyűsége volta megdöbbenést keltett az egész kerületben... »

Most néhány mondat az Oradour-i vérfürdő epilógusaként: Kilenc év telt el, amíg a francia bíróság felelősségre vonhatta azokat, akiket éppen — módjában állott... A főbűnösök: az SS-hadosztály tábornokai, tisztjei, meg tudták menteni a bűnüket. Nyugat-Németországban rejtőztek el. A bíróság elé állított 22 SS-terrorlegény védelmére pedig összefogott a reakció, amely addigra már »az európai gondolat« jelszavával a megvédést hirdette. Adenauer kancellár »az európai együtt-